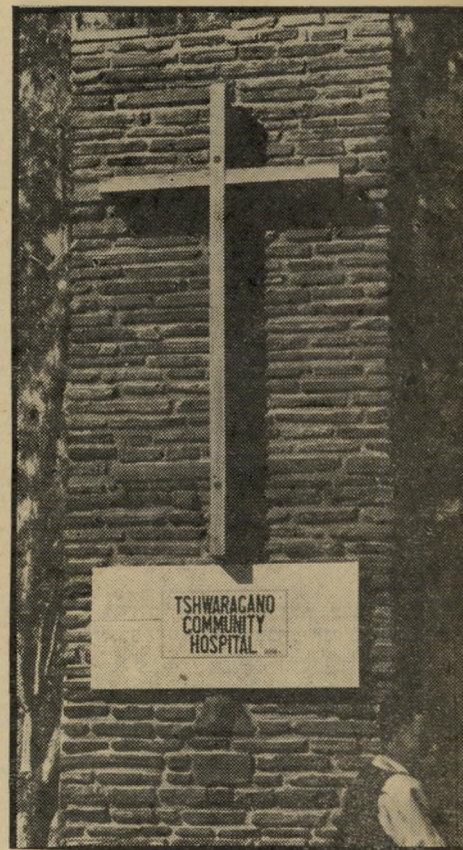
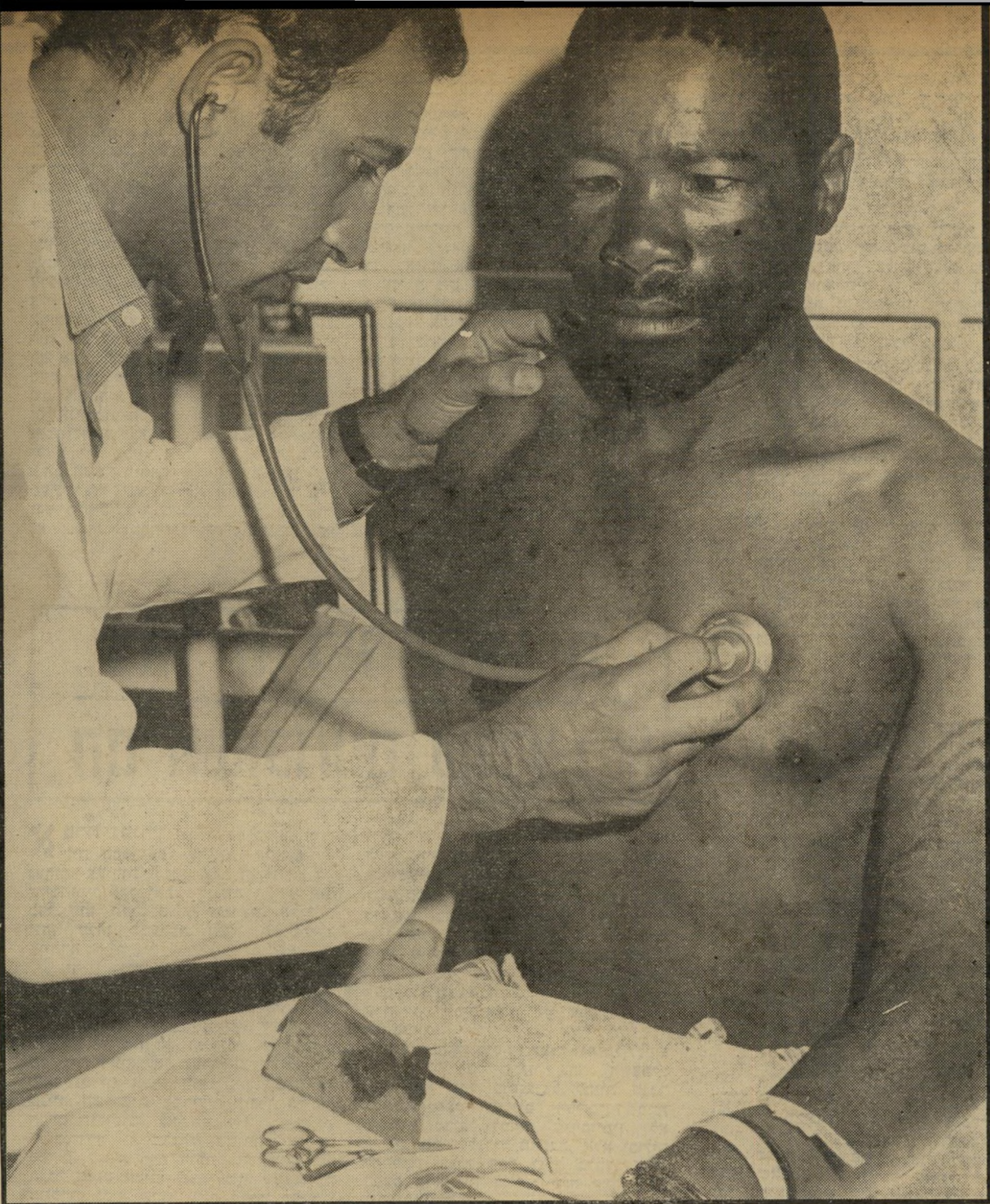

**במעמקי הערבה
האפריקאית,
במד'נת
בופוטצוואנה,
מנהל רופא ישראלי
בי"ח פרימיטיבי**

צלב שלט מודרני, המורה על הימצאותו של בית החולים היחיד בערבה של בופוטצוואנה.

אלברט שווייצר

הישראלי

הייד. כוונת מקימה היתה לפזר את הערים, שחורים, המתרכזים בשכונות ליד הערים הלבנות, ולהרחיקם מהן. לפי הגרסה הרשמית המדובר הוא במדינת לכל דבר — יש לה, לבופוטצוואנה, ממשלה שבראשה נשיא, שרים ופקידים. אלא שאף לא מדינה אחת בעולם הכירה בה.

ד"ר גונן עובד בבית החולים של כפר בשם בטלארו, הנמצא ממש בלב הערבה האפריקאית. צורת החיים שם עדיין קשורה מאוד למיבנה השיבטי, והדבר מתבטא בכבוד שניתן לראש-השבט ולבאים אחריו בהיררכיה. גם המישפחה היא ערך עליון. חוק השבט חזק לעיתים יותר מחוק הדינה. בגבעות מסביב מהלכים בחופשיות קופים.

השטח שמשרת בית החולים בטלארו הוא כחצי משיטחה של ישראל, והוא מטפל באוכלוסייה של 120 אלף איש. השבטים התחילו לגלות את הרפואה רק

מדי יום ד"ר אילן גונן, ישראלי בן 33, שלמד רפואה באיטליה ובאוניברסיטת תל אביב.

בישראל עבד אילן בבית החולים איכילוב, תחת שרביטם של ד"ר לוריא ז"ל וד"ר לניאדו, רופאו של מנחם בגין.

מדינה

ללא הכרה

אילן רצה להכיר רפואה אחרת, ובעיות רפואיות חדשות. לפני כשנה אכן קיבל אילן הצעה מפתה, שענתה על חלומותיו: הוא יצא לשמש כרופא באיזור נידה בלב דרום-אפריקה.

רפובליקת בופוטצוואנה, שבה כשלוש מיליון בני-אדם, רובם בני השבט צוואנה, הוקמה לפני כארבע שנים על-ידי דרום-אפריקה, במסגרת מדיניות האפרטי

צילצול טלפון טורדני נשמע בשעת הערב המאוחרת. הקול שבקע מתוכו דיבר אנגלית במיבטא צוואני: „אתה מת? בקש לסור מייד לחדר-הניתוחים.“ ד"ר גונן לבש מייד את החלוק הלבן שהיה תלוי על דלת הכניסה, ומיהר לחדר הנר-תוחים, שנמצא כמהלך של חצי דקה מביתו. הוא מצא שם אשה שהחזיקה בידה אוזן. הסתבר כי היא רבה עם בעלה ששתה לשכרה ונשך אותה באוזנה. אך הוא לא הסתפק בכך שעקר לה את האוזן, אלא אף לעס אותה בפיו. לא נותר לד"ר גונן אלא לתפור את האוזן הלעוסה חזרה למקומה.

מיקרים כאלה ודומים להם, מתרחשים כאן בתחילת כל חודש, אחרי שהעובדים מקבלים את משכורתיהם. כדי לברוח מהמציאות, שממנה הם סובלים 400 שנה, הם בוחרים בדרך הקלה ושמים עינם בכוס. כך, בתחילת כל חודש מגיעים לבית החולים פליטי קטטות-סכינים, הפצועים מגיעים חבולים בכל אברי-גופם, ושותתי-דם, ומדיפי אלכוהול.

סיפור זה אינו דימיוני. הוא מציאות. מציאות הקיימת ב„רפובליקה הבופוטצו-וואנית“, חבל-ארץ בדרום-אפריקה, שה-שילטון הלבן העניק לו עצמאות-כביכול. יושבי החבל חיים בכפרים נחשלים, ללא חשמל וללא מים. חנויות אלה ודומות להן עובר כמעט

קומוח"ים מחוסר מקום שרר עים החולים על הי מיטות, ועל מזרונים המונחים על הרצפה.